

»Um vit hugsa um tann føroyska veruleikan, so kann man siga, at tann lokala føroyska matvørumentanin í summar mátar er óheft av tí ídnaðarkenda globala matvørusysteminum«

Elisabeth S. Olsen



– Úr einum human økologiskum sjónarmiði er skýnsamt at eta mat úr nærumhvørvinum, serliga um hesin er framleiddur umhvørvisvinarliga, vistfrøðiliga og við sjálvbjargni í huga, sigur Elisabeth S. Olsen

MYND: PRIVAT

Elisabeth leggur tó dent á, at føroysk seyðahald og ídnaðarframleiðsla av til dømis høsnaðarungum illa kann samanberast.

– Um vit hugsa um tann føroyska veruleikan, so kann man siga, at tann lokala føroyska matvørumentanin í summar mátar er óheft av tí ídnaðarkenda globala matvørusysteminum, t.d. tann mátin sum seyðahaldi er skipað. Hetta serliga tí, at seyðahald í Føroyum í flestum før-um er til sjálvforsýning heldur enn til peningaligan vinning.

Tað, at matvøruframleiðslan í Føroyum er gjørd á ein sosialan- og burðardyggan hátt hevur nóg stórri týðning fyri meg, enn at fáa allar føroyingar at blíva vegetarar.

Men veruleikin er, at føroyingar eta eina rúgvu av innfluttum vørum, og at innfluttar vørur oftast fylla størsta partin á døgurða tallerkinum.

– Úr einum human økologiskum sjónarmiði er skýnsamt at eta mat úr nærumhvørvinum, serliga um hesin er framleiddur umhvørvisvinarliga, vistfrøðiliga og við sjálvbjargni í huga. Soleiðis sum globala matvøruskipanin er samansett nú, er tað betur fyri umhvørvið um vit eta vegetariskt. Til dømis er landbúnaðarframleiðslan av kjøti og øðrum djóraproduktum ein av høvuðsorsøkunum til veðurlagsbroytingarnar. Sigur Elisabeth S. Olsen.

Soleiðis gerast Føroyar meira sjálvbjargnar og mótstøðuførar

Tað er í lýtuni nógv prát um at gera eina nýggja lendisætlan og nýggjan landbúnaðarpolitik fyri Føroyar.

– Eg haldi at endamálið við prátinum um nýggja lendisætlan og nýggjan landbúnaðarpolitik, átti at verið, at gera Føroyar sjálvbjargnar við vistfrøðisligum grønmoti. Vandir er fyri at vit bert tosa um at fáa »meira burturúr«, tað er mín vón at vit istaðin skulu miðja eftir at hava »nokk«; og at hetta verður gjørt á ein umhvørvisvisskynsaman hátt. Nógv gransking bendir á at minni kjøt og meira grønt er betur fyri heilsuna. Tað er gleðiligt, at føroyingar eru farnir at gera meira við at velja grønmoti, og eg vóni at hetta positiva nýggja rákið verður tikið til eftirtektar í nýggja landbúnaðarpolitikkinum, soleiðis at Føroyar í framtíðini vera sjálvbjargnar við heilsugóðum matvørum. Høvdu vit gjørst meira óheft av ídnaðarmatvørum úr útlandinum, høvdu vit eisini verið meira mótstøðufør tá ið altjóða fíggjarkreppur raka okkum.